BIULETYN
Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego

Warszawa, 20 sierpnia 1954 r. Nr 17 (62) Poz. 102 — 107

T R E Ś Ć:

ZARZĄDZENIA

POLECENIE SŁUŻBOWE

OKÓLNIK

PISMO OKÓLNE

KOMUNIKAT

102.

ZARZĄDZENIE Nr 90 MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 23 lipca 1954 r.

w sprawie zasad premiowania pracowników inżynieryjno-technicznych bezpieczeństwa i higieny pracy.

Zgodnie z zarządzeniem Nr 1 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 10 stycznia 1954 r. w sprawie organizacji i zakresu działania służby bezpieczeństwa i higieny pracy w budownictwie przemysłowym (Biuletyn Min. Bud. Przem. Nr 3, poz. 10), zarządzam, co następuje:

§ 1. Wprowadza się regulamin premiowania pracowników inżynieryjno - technicznych bezpieczeństwa i higieny pracy, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Regulamin, o którym mowa w § 1, wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1954 r. z tym, że premia za m-c sierpień br. winna być wypłacona według zawartych w nim zasad w oparciu o plany prac na m-c sierpień przesłane nadrzędnej jednostce do dnia 20 lipca rb.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

M I N I S T E R **Dr Cz. Bąbiński**

Załącznik do zarządzenia Nr 90 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 23 lipca 1954 r.

REGULAMIN

premiowania pracowników inżynieryjno-technicznych bezpieczeństwa i higieny pracy

§ 1. Regulamin niniejszy ustala zasady premiowania pracowników inżynieryjno - technicznych służby bezpieczeństwa i higieny pracy w budownictwie przemysłowym.

§ 2. 1. Pracownikami inżynieryjno - technicznymi służby bezpieczeństwa i higieny pracy w rozumieniu niniejszego regulaminu są:

1) w zakładach pracy, w których zgodnie z § 4 zarządzenia Nr 1 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 10 stycznia 1954 r. powołano oddzielne stanowiska służby bezpieczeństwa i higieny pracy:
   a) starszy inżynier bhp,
   b) inżynier bhp
   c) technik bhp;
2) w pozostałych zakładach pracy — pracownik wyznaczony przez kierownika danej jednostki do prowadzenia spraw z zakresu bhp obok innych stałych prac.

2. Niniejszy regulamin nie dotyczy pracowników służby bhp z centralnych zarządów i zjednoczeń podległych bezpośrednio Ministrowi Budownictwa Przemysłowego.

§ 3. Pracownicy inżynieryjno-techniczni bhp premiowani są według obowiązującego w danej jednostce regulaminu premiowania pracowników inżynieryjno - technicznych przy zastosowaniu współczynnika 1,0, a w zakładach pracy, w których obowiązują regulaminy premiowania tworzące fundusz premiowy według drugiej grupy premiowej.

§ 4. 1. Wypłata premii w wysokości, o której mowa w § 3, uwarunkowana jest wykonaniem miesięcznego planu pracy służby bhp, opracowanego w oparciu o zadania i obowiązki określone §§ 10 do 14 instrukcji, stanowiącej załącznik do zarządzenia Nr 1 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 10 stycznia 1954 r. (Biuletyn Min. Bud. Przem. Nr 3, poz. 10).

2. W przypadku niewykonania miesięcznego planu pracy przez pracowników służby bhp — pracownicy inżynieryjno-techniczni bhp otrzymują 50% premii, o której mowa w § 3.

3. W przypadku niewykonania planu produkcyjnego i nieotrzymania z tego tytułu premii przez pracowników umysłowych danej jednostki a wykonania miesięcznego planu pracy przez komórkę bhp — pracownicy inżynieryjno-techniczni bhp otrzymują 50% premii, przypadającej za stuprocentowe wykonanie planu produkcyjnego.

§ 5. 1. Zobowiązuje się komórki bhp do nadsyłania do jednostek nadrzędnych miesięcznych planów pracy w terminie do dnia 20 każdego miesiąca poprzedzającego miesiąc sprawozdawczy.

2. Jednostki nadrzędne obowiązane są zatwierdzać miesięczne plany pracy w terminie do dnia 25 każdego miesiąca poprzedzającego miesiąc sprawozdawczy.

3. Zobowiązuje się komórki bhp do nadsyłania jednostkom nadrzędnym sprawozdań z wykonania miesięcznych planów pracy w terminie do dnia 5 każdego miesiąca po upływie miesiąca sprawozdawczego.

4. Wykonanie planu pracy przez komórkę bhp jednostki organizacyjnej stwierdza komórka służby bhp jednostki nadrzędnej w terminie do dnia 15 każdego miesiąca po upływie miesiąca sprawozdawczego.

§ 6. Wypłata premii pracownikom inżynieryjno-technicznym bezpieczeństwa i higieny pracy winna być dokonywana w terminie wypłaty premii produkcyjnej.

§ 7. Wypłaty premii dokonane niezgodnie z postanowieniami niniejszego regulaminu będą traktowane jako wypłaty pozbawione legalnych podstaw.

103.

ZARZĄDZENIE Nr 95 MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 28 lipca 1954 r.

w sprawie zasad zatrudniania pracowników zamiejscowych w budownictwie przemysłowym i świadczeń z tym związanych.

W wykonaniu uchwały Nr 391/54 Prezydium Rządu z dnia 16 czerwca 1954 r. w sprawie zasad zatrudniania pracowników zamiejscowych w budownictwie i świadczeń z tym związanych, po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządzam, co następuje:

I. Przepisy ogólne

§ 1. 1. Pracownikami zamiejscowymi w rozumieniu niniejszego zarządzenia są:

a) pracownicy czasowo przeniesieni na nowe miejsce pracy,
b) robotnicy zwerbowani,
c) pracownicy zaangażowani specjalnie do prac, których warunki wymagają częstych zmian miejsca pracy.

2. Przepisami niniejszego zarządzenia nie są objęte wyjazdy służbowe; podczas których pracownik wykonuje poza miejscem swojej stałej pracy czynności wchodzące w zakres prac jednostki macierzystej pracownika.

II. Pracownicy czasowo przeniesieni

§ 2. Pracownikiem czasowo przeniesionym uprawnionym do wszystkich świadczeń z tytułu czasowego przeniesienia jest pracownik, który był zatrudniony w miejscu swego stałego zamieszkania względnie codziennie dojeżdżał do pracy z miejscowości stałego zamieszkania, a który na skutek przeniesienia go do pracy na innym terenie stracił możność codziennego powrotu z nowego miejsca zatrudnienia do miejscowości stałego zamieszkania.

§ 3. 1. Czasowe przeniesienie pracowników jest dopuszczalne po wyczerpaniu wszelkich możliwości zaangażowania pracowników na daną budowę (robotę).

2. Do korzystania z czasowego przeniesienia pracownika uprawnione są zjednoczenia (przedsiębiorstwa) na podstawie wynikającego z planu zatrudnienia zapotrzebowania na pracowników o określonych kwalifikacjach oraz pisemnego stwierdzenia organu zatrudnienia terenowo właściwego prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej o braku odpowiedniej ilości pracowników miejscowych o wymaganych kwalifikacjach, wynikającego z bilansu sił roboczych.

3. Ustalenia ust. 2 nie dotyczą robót specjalizowanych, trwających krócej niż 1 miesiąc oraz tych przypadków, w których zaangażowanie na stałe pracownika miejscowego nie jest gospodarczo uzasadnione.

§ 4. 1. Zjednoczenie (przedsiębiorstwo) może przenieść czasowo do pracy w innej miejscowości jedynie pracownika, z którym jest związane umową o pracę i który przepracował w tym przedsiębiorstwie co najmniej 3 miesiące. Zgodę na czasowe przeniesienie pracownika w ramach zjednoczenia (przedsiębiorstwa) wyraża imiennie dyrektor zjednoczenia (przedsiębiorstwa).

2. W przypadkach konieczności czasowych przeniesień pracowników poza zasięg działalności zjednoczenia (przedsiębiorstwa) zezwolenie, określające ilość pracowników, ich kwalifikację, okres czasowego przeniesienia oraz jednostki z których i do których są przenoszeni wydają:

a) w ramach jednego centralnego zarządu — dyrektor tego centralnego zarządu,
b) między centralnymi zarządami — Minister Budownictwa Przemysłowego.

Na podstawie powyższych zezwoleń dyrektor zjednoczenia (przedsiębiorstwa) wydaje decyzję określającą imiennie pracowników czasowo przeniesionych.

3. W wyjątkowych przypadkach czasowe przeniesienie pracownika o wysokich kwalifikacjach fachowych, który nie przepracował w danym zjednoczeniu (przedsiębiorstwie) 3 miesięcy, może nastąpić za zgodą Departamentu Zatrudnienia i Płac.

4. Zjednoczenie (przedsiębiorstwo) obowiązane jest powiadomić pisemnie pracownika o zamierzonym przeniesieniu czasowym, określając miejsce, czas trwania i warunki nowej pracy (ramowy wzór pisma podany jest w załączniku nr 2 do niniejszego zarządzenia).

5. Przeniesienie następuje po wyrażeniu zgody przez pracownika na czasowe przeniesienie na warunkach określonych w w/w piśmie dotychczasowego pracodawcy — w formie następującej adnotacji na odpisie pisma „wyrażam zgodę — podpis".

6. Przez wyrażenie zgody zawiązuje się umowa o pracę między pracownikiem i pracodawcą do którego pracownik został czasowo przeniesiony, z zachowaniem przez pracownika uprawnień wynikających z ciągłości pracy. Na mocy tej umowy nowy pracodawca przejmuje wszystkie prawa i obowiązki dotychczasowego pracodawcy.

Powyższe nie dotyczy czasowego przeniesienia, przy którym nie następuje zmiana pracodawcy.

7. Po upływie okresu czasowego przeniesienia zjednoczenie (przedsiębiorstwo) nie może odmówić pracownikowi — zgłaszającemu się do pracy w przeciągu najdalej 2 dni roboczych po terminie podanym w piśmie, o którym mowa w ust. 4 — przyjęcia go do pracy w miejscu, w którym zatrudniony był przed czasowym przeniesieniem, o ile stosunek pracy nie został rozwiązany w okresie czasowego przeniesienia.

8. Nie jest dopuszczalne stosowanie czasowego przenoszenia pracowników w obrębie tego samego powiatu, jeśli

nie dotyczy to wysokokwalifikowanych fachowców (co najmniej 6 kat. płac) stale zatrudnionych w siedzibie powiatu.

§ 5. 1. Czasowe przeniesienie może obejmować:

a) wysokokwalifikowanych robotników zaszeregowanych nie niżej 5 kat. płac,

b) pracowników inżynieryjno-technicznych.

2. W wyjątkowo uzasadnionych przypadkach, za każdorazową zgodą dyrektora właściwego centralnego zarządu, może mieć miejsce czasowe przeniesienie pracowników administracyjno-biurowych.

3. W specjalnie uzasadnionych przypadkach mogą być — za zgodą Ministra Budownictwa Przemysłowego — czasowo przeniesieni robotnicy zaszeregowani poniżej 5 kat. płac.

§ 6. 1. Pracownikom czasowo przeniesionym, przysługują następujące świadczenia:

1) zwrot kosztów podróży do nowego miejsca pracy i z powrotem według przepisów obowiązujących przy delegacjach,

2) dodatek za rozłąkę za każdy dzień kalendarzowy łącznie z dniami podróży:

   a) dla robotników w wysokości zarobku za 4 godziny według czasowej stawki, wynikającej z osobistego zaszeregowania,

   b) dla pracowników umysłowych w wysokości 1/60 miesięcznej płacy zasadniczej bez dodatku funkcyjnego i ew. dodatku lokalnego.

   Wysokość tego dodatku w żadnym przypadku nie może przekraczać zł 17,20 dziennie.

3) Prawo do otrzymania jednodniowego bezpłatnego zwolnienia z pracy za każdy zakończony miesiąc trwania czasowego przeniesienia oraz zwrotu kosztów podróży do stałego miejsca zamieszkania i z powrotem według taryfy najtańszego środka lokomocji,

4) bezpłatna kwatera, a — w wyjątkowym przypadku nie przydzielenia kwatery — ryczałt w kwocie zł 6 — za nocleg.

2. Uprawnienia, przewidziane w ust. 1, zachowuje pracownik do czasu przydzielenia mu mieszkania w nowym miejscu pracy. Z chwilą otrzymania mieszkania uważa się pracownika za przeniesionego służbowo i uzyskuje on prawo do świadczeń z tytułu przeniesienia służbowego według ogólnie obowiązujących przepisów.

§ 7. 1. Robotnicy czasowo przeniesieni do pracy w innej miejscowości otrzymują wynagrodzenie według strefy płac tam obowiązującej, jednak nie niższej od obowiązującej w miejscowości stałego zatrudnienia.

2. Dodatek, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt. 2 lit. a), oblicza się według stawek wynagrodzenia, ustalonych zgodnie z ust. 1.

§ 8. 1. Pracownicy zatrudnieni poza miejscem stałego zamieszkania w przypadku czasowego przeniesienia do pracy w miejscu ich stałego zamieszkania tracą uprawnienia z tytułu czasowego przeniesienia (§ 6) i powinni być wynagradzani według strefy płac obowiązującej w miejscu stałego ich zamieszkania.

2. Ustalenie ust. 1 stosuje się również do pracowników przesuniętych do pracy w miejscowości, z której mogą codziennie dojeżdżać do miejscowości stałego zamieszkania.

§ 9. 1. Jeżeli przesunięcie pracownika na nowe miejsce pracy nie pozbawia do możliwości codziennego powrotu do stałego miejsca zamieszkania, wówczas pracownikowi takiemu przysługuje zwrot kosztów podróży według taryfy najtańszego środka lokomocji, kursującego na trasie między miejscem zatrudnienia a miejscem zamieszkania pracownika.

2. Jeżeli pracownik dojeżdżał do stałego miejsca pracy, to w przypadku przesunięcia, o którym mowa w ust. 1, przysługuje mu jedynie zwrot kosztów w wysokości różnicy pomiędzy kosztami dojazdu do nowego miejsca pracy a kosztami dojazdu do stałego miejsca pracy.

Czasu podróży nie wlicza się do czasu pracy.

3. Zjednoczenie (przedsiębiorstwo) nie może odmówić bezpłatnego zakwaterowania pracownikowi, którego łączny czas przejazdu w obie strony, przy korzystaniu z najtańszego publicznego środka lokomocji, przekracza dwie godziny.

W wyjątkowym przypadku nieprzydzielenia pracownikowi kwatery przysługuje mu ryczałt w wysokości zł 6 — za nocleg.

4. Postanowienia ust. 3 nie dotyczą pracowników korzystających z miejskich środków lokomocji.

§ 10. Świadczenia przysługujące pracownikom czasowo przeniesionym nie mogą być stosowane w odniesieniu do zamieszkałych w hotelach robotniczych robotników zwerbowanych oraz do pracowników zaangażowanych specjalnie do prac, których warunki wymagają częstych zmian miejsca pracy, niezależnie od tego czy są oni zakwaterowani w hotelu robotniczym.

III. Robotnicy zwerbowani

§ 11. 1. Robotnikom zwerbowanym do pracy w innej miejscowości, przy niemożności codziennego powrotu do stałego miejsca zamieszkania, przysługuje zwrot kosztów pierwszego przejazdu na miejsce robót, przejazdu powrotnego po zakończeniu robót oraz diety za czas spędzony w podróży w wysokości zł 11 za dobę.

2. Zjednoczenie (przedsiębiorstwo) obowiązane jest podać na piśmie robotnikowi zwerbowanemu przed jego przystąpieniem do pracy warunki pracy i płacy, a w szczególności stawkę wynagrodzenia oraz zapewnienie bezpłatnego kwaterunku.

3. Zjednoczenie (przedsiębiorstwo) może również zapewnić bezpłatną kwaterę w hotelu robotniczym pracownikom zamiejscowym zatrudnionym nie na podstawie werbunku.

§ 12. 1. W przypadku konieczności zmiany miejsca pracy robotników zwerbowanych lub zamieszkałych w hotelach robotniczych zostają oni przekwaterowani na koszt zjednoczenia (przedsiębiorstwa).

2. Przepisy o przekwaterowaniu nie dotyczą zamieszkałych w hotelach robotniczych pracowników czasowo przeniesionych.

3. W przypadku, gdy przekwaterowanie odbywa się częściowo lub całkowicie w godzinach pracy, robotnicy przekwaterowywani otrzymują za czas spowodowanej przekwaterowaniem przerwy w pracy (w maksymalnej ilości 8 godzin dziennie, a w sobotę 6 godzin) wynagrodzenie według stawki czasowej, wynikającej z osobistego zaszeregowania.

4. Ustalenia ust. 3 nie dotyczą godzin pracy straconych wskutek pierwszego przejazdu do pracy robotnika zwerbowanego.

5. Robotnikom przekwaterowanym przysługuje prawo do bezpłatnego pierwszego przejazdu na miejsce przekwaterowania oraz powrotu po zakończeniu robót do miejsca stałego zamieszkania i do diet za czas stracony w podróży.

6. Robotnikom przekwaterowanym przysługuje wynagrodzenie według tej strefy płac, która obowiązuje w miejscowości ich każdorazowego zatrudnienia.

7. Robotnika, który ma być przekwaterowany, należy na dwa tygodnie przed terminem przekwaterowania powiadomić o tym na piśmie z podaniem nowego miejsca pracy, warunków zakwaterowania oraz strefy płac przysługującej w nowym miejscu zatrudnienia. W przypadku nie wyrażenia przez robotnika zgody na przekwaterowanie bez uzasadnionej przyczyny, zjednoczenie (przedsiębiorstwo) może wypowiedzieć mu umowę o pracę.

8. Decyzję w sprawie przekwaterowania, określającą ilość pracowników podlegających przekwaterowaniu wydaje:

a) w ramach zjednoczenia — dyrektor zjednoczenia,
b) w ramach centralnego zarządu — dyrektor centralnego zarządu,
c) pomiędzy centralnymi zarządami — Minister Budownictwa Przemysłowego.

IV. Pracownicy zaangażowani specjalnie do prac, których warunki wymagają częstych zmian miejsca pracy

§ 13. 1. Pracownicy zaangażowani specjalnie do prac, których warunki wymagają częstych zmian miejsca pracy (nie mniej niż raz w miesiącu) otrzymują przy wykonywaniu takich prac poza miejscowością stałego miejsca zamieszkania i poza siedzibą zjednoczenia (przedsiębiorstwa):

a) zwrot kosztów pierwszego i powrotnego przejazdu z miejsca i do miejsca stałego zamieszkania oraz przejazdów niezbędnych do wykonywania pracy, a przy niemożności codziennego powrotu do miejsca zamieszkania ponadto:
b) strawne w wysokości zł 8.— dziennie,
c) bezpłatny kwaterunek lub, w przypadku niemożności zakwaterowania, zwrot kosztów noclegów do wysokości zł 6.— za jeden nocleg.

2. Fakt zaangażowania do pracy w warunkach podanych w ust. 1 oraz szczegółowe warunki pracy i płacy powinny być zawarte w liście angażującym pracownika. Prawo angażowania tych pracowników przysługuje dyrektorowi zjednoczenia (przedsiębiorstwa). Dyrektor zjednoczenia (przedsiębiorstwa) może — za zgodą Departamentu Zatrudnienia i Płac — przelać swe uprawnienia w tym zakresie na kierowników zarządów budowlano-montażowych.

3. Jeżeli praca w tych warunkach trwa dłużej niż miesiąc, pracownikowi przysługuje prawo do otrzymania raz w miesiącu jednodniowego bezpłatnego zwolnienia z pracy oraz do zwrotu kosztów przejazdu do stałego miejsca zamieszkania i z powrotem według taryfy najtańszego publicznego środka lokomocji.

4. Wykaz robót, dla wykonywania których należy angażować pracowników na warunkach określonych w niniejszym paragrafie sporządzony w trybie § 13 ust. 4 uchwały zostanie oddzielnie podany do wiadomości przez Departament Zatrudnienia i Płac.

V. Przepisy końcowe.

§ 14. 1. Od dnia 1 sierpnia 1954 r. angażowanie robotników zwerbowanych, angażowanie pracowników specjalnie do prac, których warunki wymagają częstych zmian miejsca pracy, oraz czasowe przenoszenie pracowników musi być dokonywane w myśl przepisów zawartych w niniejszym zarządzeniu.

2. W stosunku do pracowników, którzy przed dniem 1 sierpnia 1954 r. zostali zwerbowani, zaangażowani specjalnie do prac, których warunki wymagają częstych zmian miejsca pracy, lub delegowani do pracy w innej miejscowości, przepisy te działają od dnia 1 września 1954 r.

§ 15. 1. Ustalenia zawarte w §§ 1—14 niniejszego zarządzenia oraz w instrukcji, stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia, winny być szczegółowo omówione w następujących terminach: w zarządach zjednoczeń (przedsiębiorstw), na odprawach kierowników działów, kierowników zarządów budowlano-montażowych i kierowników budów — do 5 sierpnia 1954 r.,
na budowach — z pracownikami zamiejscowymi — do 10 sierpnia 1954 r.

2. W okresie do dnia 7 sierpnia 1954 r. na wszystkich budowach (robotach) należy wywiesić obwieszczenia o zmianach wprowadzonych niniejszym zarządzeniem (ramowy wzór obwieszczenia podano w załączniku nr 4).

3. W ciągu miesiąca sierpnia 1954 r. zjednoczenia (przedsiębiorstwa):

a) dokonają — po porozumieniu z radami zakładowymi — weryfikacji delegacji do pracy w innej miejscowości wydanych pracownikom przed dniem 1 sierpnia 1954 r. celem ustalenia, które z tych delegacji posiadają cechy czasowych przeniesień w rozumieniu niniejszego zarządzenia;
b) wydadzą w terminie do dnia 14 sierpnia 1954 r. pisma na czasowe przeniesienie (§ 4 ust. 3) na okres od 1 września 1954 r. — tym wszystkim pracownikom, których w wyniku weryfikacji zaliczyć należy do grupy pracowników czasowo przeniesionych, bez względu na to czy zostali oni delegowani po upływie trzech miesięcy pracy w stałym miejscu pracy czy też wcześniej;
c) powiadomią — najpóźniej do dnia 14 sierpnia 1954 r. — na piśmie każdego pracownika, który w wyniku weryfikacji nie zostanie zaliczony do pracowników czasowo przeniesionych, że od dnia 1 września 1954 r. nie będzie otrzymywał żadnych świadczeń przysługujących pracownikom zamiejscowym poza bezpłatnym zakwaterowaniem;
d) w przypadku, gdy nie można ustalić stałego miejsca pracy należy pracownikowi w piśmie, o którym mowa w § 4 ust. 4, podać jako miejscowość, z której jest czasowo przeniesiony, siedzibę przedsiębiorstwa.

4. W terminie do dnia 14 sierpnia 1954 r. zjednoczenia (przedsiębiorstwa) wręcza wszystkim pracownikom zaangażowanym specjalnie do prac, których warunki wymagają częstych zmian miejsca pracy, nowe pisma angażujące, wystawione zgodnie z ustaleniami § 13 ust. 2.

§ 16. 1. Nadzór nad wykonaniem niniejszego zarządzenia sprawuje Departament Zatrudnienia i Płac.

2. Dyrektorzy centralnych zarządów obowiązani są co najmniej raz na kwartał przeprowadzać kontrolę ilościo-

wego stanu zatrudnienia pracowników zamiejscowych oraz prawidłowości i gospodarczej celowości tego stanu.

§ 17. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

§ 18. 1. Z dniem 1 sierpnia 1954 r. traci moc obowiązującą załącznik Nr 14 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie (świadczenia przy pracach wyjazdowych) oraz instrukcja nr 13 o stosowaniu przepisów załącznika Nr 14 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie w brzmieniu ustalonym protokółem dodatkowym z dnia 27.V.1950 r. z tym, że przepisy powyższe będą stosowane do dnia 31 sierpnia 1954 r. wyłącznie w stosunku do pracowników, którzy otrzymywali świadczenia przysługujące pracownikom zamiejscowym do końca miesiąca lipca 1954 r.

2. Z dniem 1 sierpnia 1954 r. tracą moc obowiązującą:

1) § 3 zarządzenia Nr 36 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 4 maja 1954 r. w sprawie zasad planowania i rozliczania kosztów dodatkowych zatrudnienia pracowników zamiejscowych,
2) § 2 instrukcji w sprawie zasad planowania i rozliczania kosztów dodatkowych zatrudnienia pracowników zamiejscowych, stanowiącej załącznik Nr 1 do w/w zarządzenia,
3) załącznik Nr 3 do w/w zarządzenia (wykaz przedsiębiorstw zwolnionych od obowiązku uzyskania zgody jednostki zwierzchniej na zatrudnienie pracowników delegowanych).

3. Z dniem 1 sierpnia 1954 r. § 4 w/w zarządzenia otrzymuje brzmienie:

„Nadzór nad wykonaniem niniejszego zarządzenia sprawuje Departament Planowania".

w/z MINISTRA **Inż. St. Pietrusiewicz**
Podsekretarz Stanu

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 95
Ministra Budownictwa Przemysłowego
z dnia 28 lipca 1954 roku.

INSTRUKCJA

w sprawie zasad zatrudniania pracowników zamiejscowych w budownictwie przemysłowym i świadczeń z tym związanych.

W celu zapewnienia właściwego i prawidłowego stosowania ustaleń zarządzenia Nr 95 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 28 lipca podaje się następujące wyjaśnienia.

Ad. § 1 ust. 2.

1. Podstawowym kryterium do rozróżnienia pracownika delegowanego służbowo od pracownika czasowo przeniesionego jest, obok zakresu czynności wykonywanych poza miejscem służbowym, ośrodek dyspozycyjny, któremu pracownik podlega.

Np. instruktor finansowy, wykonujący w podległej jednostce wspólnie z personelem tej jednostki prace bilansowe jest pracownikiem delegowanym, gdyż w pracy swej jest nieuzależniony od kierownictwa danej jednostki, a bezpośredni jego udział w pracach bilansowych jest operatywną formą instruktażu.

Podobnie pracownikiem delegowanym jest np. instruktor nowych metod pracy, będący na etacie zjednoczenia czy zarządu budowlano-montażowego, skierowany na budowę dla prowadzenia instruktażu, chociażby, wykonując instruktaż pracował bezpośrednio przy pracach produkcyjnych na budowie.

Pracownikiem delegowanym jest także np. monter bazy sprzętowej skierowany dla wykonania remontu sprzętu na placu budowy. Natomiast obsługa sprzętu kierowana wraz ze sprzętem dla pracy produkcyjnej lub dla dokonania remontu korzysta z uprawnień pracownika czasowo przeniesionego — przy zachowaniu odnośnych ustaleń zarządzenia.

Pracownikiem czasowo przeniesionym będzie np. kierowca, który został na określony przeciąg czasu oddany z macierzystej bazy transportowej do dyspozycji kierownika bazy materiałowej, znajdującej się poza siedzibą bazy transportowej i poza miejscem zamieszkania kierowcy.

Ad. § 2.

2. Pojęcie możliwości codziennego powrotu do miejsca stałego zamieszkania określa się następująco:

a) w przypadku, gdy łączny czas przejazdu pracownika w obie strony, przy korzystaniu z najtańszego publicznego środka lokomocji, wynosi do dwóch godzin — pracownik ma możliwość codziennego powrotu.
b) w przypadku, gdy łączny czas przejazdu pracownika w obie strony, przy korzystaniu z najtańszego publicznego środka lokomocji, wynosi powyżej dwóch godzin — o możliwości jego codziennego powrotu do domu decyduje kierownik budowy (roboty) włącznie z radą zakładową, biorąc pod uwagę warunki lokalne.

Ad. § 3.

3. Zapotrzebowania na pracowników zgłaszane do organu zatrudnienia terenowo właściwego prezydium powiatowej rady narodowej powinny określać zawody i alternatywnie kategorie zaszeregowań potrzebnych pracowników (np. murarz 5 lub 6 kat.).

4. W przypadku angażowania pracowników miejscowych do robót krótkotrwałych, których termin ukończenia da się w przybliżeniu określić wskazane jest zawierać z nimi umowę o pracę na czas określony.

5. Do robót specjalizowanych zalicza się wszystkie roboty budowlano-montażowe wykonywane przez robotników zaszeregowanych nie niżej niż do 5 kat. płac z wyjątkiem robót: murarskich, ciesielskich, zbrojarskich, tynkarskich i betoniarskich.

Roboty murarskie, ciesielskie, zbrojarskie, tynkarskie i betoniarskie można zaliczyć do robót specjalizowanych w następujących przypadkach:

a) o ile roboty muszą być wykonywane przez robotników zaszeregowanych co najmniej w 6 kat. płac;
b) o ile ogólna ilość robotników zatrudnionych przy wykonywaniu danej roboty wynosi najwyżej 3 osoby i dana robota musi być wykonywana przez robotników zaszeregowanych co najmniej w 5 kat. płac.

6. Przez przypadki, w których zaangażowanie pracownika miejscowego na stałe nie jest gospodarczo uzasadnione rozumie się wszystkie przypadki angażowania pracowników inżynieryjno-technicznych na okres krótszy niż 6 miesięcy, bądź pracowników administracyjno-biurowych na okres krótszy niż 3 miesiące.

7. Dyrektorzy zjednoczeń (przedsiębiorstw) mogą zgłaszać zapotrzebowania na pracowników zamiejscowych jedynie w ilości bezwzględnie potrzebnej i uzasadnionej.

8. Dyrektorzy centralnych zarządów obowiązani są analizować otrzymywane zapotrzebowanie i nie dopuszczać do przerostów na odcinku zatrudniania pracowników zamiejscowych.

Ad. § 4.

9. W związku z prawem pracownika powrotu do dawnego miejsca pracy zjednoczenia (przedsiębiorstwa) obowiązane są prowadzić ewidencje:

a) pracowników czasowo przeniesionych do pracy w innym zjednoczeniu (przedsiębiorstwie),
b) pracowników czasowo przeniesionych z innego zjednoczenia (przedsiębiorstwa),

według wzorów stanowiących załącznik nr 3 do zarządzenia. Według wzoru nr 1 prowadzi się oddzielnie ewidencję robotników czasowo przeniesionych w obrębie zjednoczenia (skreślając w rubryce 6 słowa „ze zjednoczenia"), a oddzielnie ewidencję robotników przeniesionych z innych zjednoczeń (skreślając w rubryce 6 słowa „z budowy").

Na wzorze nr 2 prowadzi się ewidencję robotników czasowo przeniesionych do innych zjednoczeń.

10. Wniosek w sprawie zezwolenia na czasowe przeniesienia pracownika, który nie przepracował w zjednoczeniu (przedsiębiorstwie) trzech miesięcy, powinien zawierać: imię i nazwisko pracownika, jego zawód, kategorię zaszeregowania, termin rozpoczęcia pracy w zjednoczeniu (przedsiębiorstwie), czasokres proponowanego czasowego przeniesienia oraz uzasadnienie konieczności czasowego przeniesienia.

11. Robotnik, który nie przepracował trzech miesięcy na skutek zakończenia (przerwania) roboty, przy której był zatrudniony nie może być czasowo przeniesiony, a jedynie ewentualnie przesunięty na warunkach przewidzianych dla pracowników zwerbowanych.

12. Na odwrocie pisma, którego ramowy wzór stanowi załącznik nr 2 do zarządzenia, musi być zamieszczone następujące pouczenie dla pracownika czasowo przeniesionego poza zasięg działania zjednoczenia:

„1) Pracownik czasowo przeniesiony, który chce nadal pracować w zjednoczeniu (przedsiębiorstwie), z którego został czasowo przeniesiony, obowiązany jest w przeciągu najdalej dwóch dni roboczych po terminie ukończenia pracy na budowie (robocie), gdzie był czasowo przeniesiony zgłosić się do pracy do jednostki, która wystawiła niniejsze pismo lub do jednostki przez nią wskazanej,

2) w przypadku niemożności osobistego stawiennictwa w wyżej oznaczonym terminie z powodu choroby lub siły wyższej obowiązany jest pisemnie powiadomić zjednoczenie o przyczynie niezgłoszenia się do pracy i oznaczyć termin, w którym się zgłosi,

3) niezachowanie przez pracownika czasowo przeniesionego wyżej ustalonych terminów bez uzasadnionej przyczyny uprawnia zjednoczenie do nie przyjęcia go do pracy,

4) powyższe nie dotyczy pracownika, z którym zjednoczenie, do którego został czasowo przeniesiony, rozwiązało umowę o pracę. W tym przypadku zjednoczenie, w którym pracował przed czasowym przeniesieniem nie jest obowiązane przyjąć go do pracy".

13. W przypadku, gdy konieczność zatrudnienia czasowo przeniesionego pracownika ustaje przed upływem terminu określonego w doręczonym pracownikowi piśmie, zjednoczenie (przedsiębiorstwo) zatrudniające czasowo przeniesionego pracownika winno powiadomić go na 3 dni wcześniej o terminie zakończenia czasowego przeniesienia.

Zjednoczenie (przedsiębiorstwo), z którego dany pracownik został czasowo przeniesiony, winno być powiadomione o terminie zakończenia czasowego przeniesienia co najmniej w tym samym terminie co zainteresowany pracownik (pożądane na 2 tygodnie wcześniej). W tym przypadku czasokres dwóch dni roboczych, o których mowa w § 4 ust. 7 Zarządzenia, liczy się od dnia faktycznego ukończenia pracy w miejscu czasowego przeniesienia.

14. W przypadku, gdy istnieje konieczność zatrudniania czasowo przeniesionego pracownika przez dłuższy czas niż określony w doręczonym pracownikowi piśmie, zjednoczenie (przedsiębiorstwo) zatrudniające czasowo przeniesionego pracownika może w porozumieniu ze zjednoczeniem (przedsiębiorstwem), z którego pracownik został przeniesiony i za zgodą zainteresowanego pracownika, przedłużyć mu okres czasowego przeniesienia. Przedłużenie okresu czasowego przeniesienia winno być dokonane na piśmie.

15. W przypadku zakończenia budowy (roboty), na której pracownik pracował przed czasowym przeniesieniem bądź zmniejszenia na niej stanu zatrudnienia przed zakończeniem czasowego przeniesienia pracownika zjednoczenie (przedsiębiorstwo), któremu podlegała dana budowa (robota), obowiązane jest zatrudnić go, jeżeli zgłosił się do pracy z zachowaniem terminu określonego w § 4 ust. 7 zarządzenia, na innej podległej budowie. W tym przypadku pracownik zachowuje uprawnienia czasowo przeniesionego do czasu zapewnienia mu pracy:

a) w miejscowości jego stałego zamieszkania,
b) w miejscowości, do której mógłby codziennie dojeżdżać do pracy,
c) w miejscowości, w której był zatrudniony przed czasowym przeniesieniem,
d) lub do czasu rozwiązania stosunku służbowego.

W związku z powyższym przepisem oraz ze względu na rygor utrzymywania się w obowiązujących limitach zatrudnienia — jednostka, do której pracownik ma prawo powrotu, obowiązana jest zapewnić dla niego stanowisko pracy, mieszczące się w ramach limitów zatrudnienia przy zachowaniu pracownikowi dotychczasowych warunków płacy.

16. Zjednoczenie (przedsiębiorstwo), zatrudniające czasowo przeniesionego pracownika ma prawo, za porozumieniem ze zjednoczeniem (przedsiębiorstwem), z którego ten pracownik został czasowo przeniesiony, rozwiązać z nim umowę o pracę, z zachowaniem ustawowego okresu wypowiedzenia. Pracownikowi przysługuje wówczas zwrot kosztów podróży do stałego miejsca zamieszkania. Zwolnienie pracownika z jego winy nie wymaga uprzedniego porozumienia ze zjednoczeniem (przedsiębiorstwem), z którego został on przeniesiony. Należy jednak powiadomić zjednoczenie (przedsiębiorstwo) o dokonanym zwolnieniu.

W przypadku rozwiązania stosunku pracy z czasowo przeniesionym przez zjednoczenie (przedsiębiorstwo) zatrudniające pracownika czasowo przeniesionego zjednocze-

nie (przedsiębiorstwo), które zatrudniało pracownika przed jego czasowym przeniesieniem, nie ma obowiązku przyjęcia go do pracy.

W związku z tym zjednoczenie (przedsiębiorstwo), z którego pracownik został czasowo przeniesiony, w przypadku niemożności zatrudnienia pracownika po jego powrocie z czasowego przeniesienia, obowiązane jest we właściwym czasie zawiadomić jednostkę zatrudniającą czasowo przeniesionego o konieczności wymówienia mu pracy w przepisanym terminie i przed upływem okresu czasowego przeniesienia.

Ad. § 5.

17. Wnioski w sprawie czasowego przeniesienia robotników zaszeregowanych poniżej 5 kat. płac kierować należy do Departamentu Zatrudnienia i Płac.

Wniosek winien zawierać ilość robotników, ich zawody i kwalifikacje, czasokres czasowego przeniesienia oraz uzasadnienie konieczności czasowego przeniesienia.

Ad. § 6.

18. Dodatek za rozłąkę oblicza się od zarobku (płacy zasadniczej) brutto.

19. Pracownikowi miesięcznie płatnemu należy za dzień roboczy, na który został zwolniony, potrącać 1/25 pełnego miesięcznego uposażenia.

20. Przez wyjątkowe przypadki, w których wolno nie przydzielić kwatery czasowo przeniesionemu pracownikowi rozumie się przypadki, w których wybudowanie bądź rozszerzenie kwatery jest gospodarczo niecelowe z uwagi na małą liczbę zakwaterowanych lub krótki czasokres prowadzenia robót w danej miejscowości, a zjednoczenie (przedsiębiorstwo) nie ma możliwości zorganizować kwatery w pomieszczeniach obcych. O zaistnieniu powyższych okoliczności decyduje Dyrektor zjednoczenia (przedsiębiorstwa).

W innych wyjątkowo uzasadnionych przypadkach na nie przydzielenie kwatery czasowo przeniesionemu pracownikowi wymagana jest zgoda dyrektora właściwego centralnego zarządu.

21. Rachunki za kwatery zapewnione przez zjednoczenie (przedsiębiorstwo) w pomieszczeniach obcych reguluje bezpośrednio zjednoczenie (przedsiębiorstwo).

Niedopuszczalne jest wypłacanie należności z tego tytułu do rąk zainteresowanego pracownika.

22. Uprawnienia pracownika czasowo przeniesionego traci pracownik z momentem przydzielenia mu mieszkania służbowego.

23. Robotnik czasowo przeniesiony do pracy w miejscowości, w której obowiązuje niższa strefa płac niż w miejscowości jego stałego zatrudnienia otrzymuje wynagrodzenie za wykonaną pracę według stawek obowiązujących na danej budowie oraz oddzielnie obliczane i oddzielnie odnotowywane w zleceniu roboczym oraz w liście płacy wyrównanie do wysokości wynagrodzenia przypadającego za wykonanie tejże pracy według stawek obowiązujących w miejscowości jego stałego zatrudnienia.

Ad. § 8.

24. Czasowe przeniesienie pracownika zatrudnionego poza miejscem stałego zamieszkania do pracy w miejscu stałego zamieszkania lub w miejscowości, z której może codziennie dojeżdżać do miejscowości stałego zamieszkania, dokonane być może z zachowaniem ustaleń § 4 zarządzenia.

Ad. § 9.

25. W przeciwieństwie do dotychczas obowiązujących przepisów czas stracony w podróży nie jest opłacany.

26. Uprawnienia do zakwaterowania pracownika przesuniętego, którego łączny czas przejazdu w obie strony przy korzystaniu z najtańszego publicznego środka lokomocji przekracza dwie godziny, powstaje na skutek jego prośby o zakwaterowanie.

27. Ustalenia pkt. 20 Instrukcji odnośnie przypadków, w których wolno nie przydzielić kwatery czasowo przeniesionemu pracownikowi, stosuje się odpowiednio do pracowników, o których mowa w § 9 ust. 3 zarządzenia.

Ad. § 11.

28. Wydanie robotnikowi zwerbowanemu biletu kredytowanego zgodnie z przepisami Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej jest równoznaczne ze zwrotem kosztów przejazdu. W związku z powyższym wypłata zwrotu kosztów przejazdu odbywa się drogą pośrednią poprzez obciążenie zjednoczenia (przedsiębiorstwa) przez właściwy oddział zatrudnienia kwotą stanowiącą ekwiwalent biletu kredytowanego. Wypłata zwrotu kosztów podróży nie może być dokonywana bezpośrednio do rąk robotnika zwerbowanego.

Ad. § 12.

29. W przypadku, gdy nie jest możliwe uprzedzenie robotników o mającym nastąpić przekwaterowaniu na dwa tygodnie przed terminem przekwaterowania, a przekwaterowanie nie pociągnie za sobą obniżki płac — można, za zgodą zainteresowanych robotników, przekwaterować ich, nie zachowując obowiązującego terminu uprzedzenia.

30. W przypadku rozwiązania z robotnikiem zwerbowanym stosunku pracy na skutek nie wyrażenia przez niego zgody na przekwaterowanie — robotnik zachowuje uprawnienia do zwrotu kosztów powrotnego przejazdu.

Ad. § 13.

31. Zjednoczenie obowiązane jest zapewnić kwaterę pracownikom zaangażowanym specjalnie do prac, których warunki wymagają częstych zmian miejsca pracy, i uiścić należność za nią bezpośrednio wynajmującemu.

32. Zwrot pracownikowi kosztów noclegu następuje na podstawie rachunków wystawionych przez osoby udzielające noclegu i poświadczonych przez sołtysa (przewodniczącego właściwej dla miejsca noclegu rady narodowej) do wysokości zł 6,—.

33. Zjednoczenia (przedsiębiorstwa) obowiązane są prowadzić aktualny rejestr ilościowy pracowników zaangażowanych specjalnie do prac, których warunki wymagają częstych zmian miejsca pracy.

34. Poczynając od sprawozdawczości za miesiąc wrzesień 1954 r. w sprawozdaniu B-5 w dz. 7 poz. a) „robotników grupy wytwórczej otrzymujących świadczenia z tytułu zatrudniania poza miejscem stałej pracy“ podawać należy robotników czasowo przeniesionych i robotników zaangażowanych specjalnie do prac, których warunki wymagają częstych zmian miejsca pracy.

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Nr 95
Ministra Budownictwa Przemysłowego
z dnia 28 lipca 1954 r.

RAMOWY WZÓR PISMA W SPRAWIE CZASOWEGO PRZENIESIENIA

.... miejscowość, data
(pełne brzmienie jednostki proponującej przeniesienia)

Ob. ....

Z dniem.. przenoszę Obywatela czasowo z...

....do..
(dokładne określ. jedn. i miejsca stałego zatrudnienia) (dokładne określ. jednostki(ek) i miejsca(miejsc) nowego zatrudn.)

na okres do.................................. Przedłużenie powyższego terminu może być dokonane wyłącznie na piśmie.

Przez w/w czasokres będzie Obywatel otrzymywał wynagrodzenie wg stawki osobistego zaszeregowania, tj. wg kat. płac.............. strefy............................ grupy.............. z dodatkiem funkcyjnym, współczynnikiem premiowym. (niepotrzebne skreślić)

Ponadto przysługiwać będzie Obywatelowi:

a) zwrot kosztów podróży do nowego miejsca pracy i z powrotem według przepisów obowiązujących przy delegacjach,

b) dodatek za rozłąkę za każdy dzień kalendarzowy łącznie z dniami podróży w wysokości zarobku za 4 godziny pracy wg czasowej stawki wynikającej z osobistego zaszeregowania, 1/60 miesięcznej płacy zasadniczej bez dodatku funkcyjnego i ew. dodatku lokalnego (najwyżej zł. 17,20) dziennie tj. zł. .... (niepotrzebne skreślić),

c) bezpłatną kwaterę, a w wyjątkowym przypadku nieprzydzielenia kwatery, ryczałt w kwocie zł. 6,— za nocleg.

Przez w/w czasokres może Obywatel korzystać z jednodniowego bezpłatnego zwolnienia z pracy za każdy zakończony miesiąc trwania czasowego przeniesienia oraz równoczesnego zwrotu kosztów podróży do stałego miejsca zamieszkania i z powrotem według taryfy najtańszego środka lokomocji.

....
(podpis dyrektora, kierownika jednostki proponującej przeniesienie)

Pouczenie

Pouczenie dla pracownika czasowo przeniesionego poza zasięg działania zjednoczenia:

1. Pracownik czasowo przeniesiony, który chce nadal pracować w zjednoczeniu (przedsiębiorstwie), z którego został czasowo przeniesiony, obowiązany jest w przeciągu najdalej dwóch dni roboczych po terminie ukończenia pracy na budowie (robocie) czasowego przeniesienia zgłosić się do pracy do jednostki, która wystawiła niniejsze pismo, o ile nie otrzymał odmiennej wyraźnej dyspozycji.

2. W przypadku niemożności osobistego stawiennictwa w/w oznaczonym terminie z powodu choroby lub siły wyższej obowiązany jest pisemnie powiadomić zjednoczenie o przyczynie niezgłoszenia się do pracy i oznaczyć termin, w którym się zgłosi.

3. Nie zachowanie przez pracownika czasowo przeniesionego wyżej ustalonych terminów bez uzasadnionej przyczyny uprawnia zjednoczenie do nie przyjęcia go do pracy.

4. Powyższe nie dotyczy pracownika, z którym zjednoczenie, do którego został czasowo przeniesiony, rozwiązało umowę o pracę. W tym przypadku zjednoczenie, w którym pracował przed czasowym przeniesieniem nie jest obowiązane przyjąć go do pracy.

Załącznik Nr 3 do zarządzenia Nr 95
Ministra Budownictwa Przemysłowego
z dnia 28 lipca 1954 r.

Wzór Nr 1

EWIDENCJA ROBOTNIKÓW CZASOWO PRZENIESIONYCH

(prowadzi zjednoczenie (przeds.) zatrudniające robotników na warunkach czasowego przeniesienia z podziałem na budowy)

Lp.	Nazwisko i imię	zawód	grupa upo-saż.	miejsce zamiesz-kania	Czasowo-przenieś.		C z a s p r z e n i e s i e n i a											
					ze zjedn. z budów	na bud. (symbol)	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
1	2.	3	4	5	6	7	8											

UWAGA: W rubryce 8 należy wpisać dzień rozpoczęcia oraz dzień zakończenia czasowego przeniesienia w odpowiednich miesiącach. W miesiącach trwania czasowego przeniesienia należy wpisywać pionowo kreski.
Pionowe podsumowanie rubryki 8 wykaże ilość robotników czasowo przeniesionych w poszczególnych miesiącach.

Wzór Nr 2

EWIDENCJA ROBOTNIKÓW

czasowo przeniesionych do innych zjednoczeń (przedsiębiorstw)

Lp.	Nazwisko i imię	zawód	grupa upo-saż.	miejsce zamiesz-kania	czasowo przenie-siony do:	C z a s p r z e n i e s i e n i a												Uwagi
						I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	
1	2	3	4	5	6	7												8

UWAGA: W rubryce 7 należy wpisać dzień rozpoczęcia oraz dzień zakończenia czasowego przeniesienia w odpowiednich miesiącach. W miesiącach trwania czasowego przeniesienia należy wpisywać pionowe kreski.
W rubryce 8 należy wpisywać datę oraz numer pisma zawiadamiającego o zwolnieniu robotnika przez jednostkę, do której był czasowo przeniesiony.

Załącznik Nr 4 do zarządzenia Nr 95
Ministra Budownictwa Przemysłowego
z dnia 28 lipca 1954 r.

OBWIESZCZENIE

w sprawie zmiany zasad zatrudniania pracowników zamiejscowych i świadczeń z tym związanych.

Poczynając od dnia 1 sierpnia 1954 r. wprowadzone zostają nowe zasady zatrudniania pracowników zamiejscowych i nowe zasady świadczeń z tym związanych.

I. Zniesione zostają tzw. stałe delegacje, a przesuwanie pracowników z miejsca stałego zamieszkania do pracy w innej miejscowości dokonywane będą — za ich zgodą — na następujących warunkach:

1. **Jeżeli przesunięcie pozbawia pracownika możliwości codziennego powrotu do domu, pracownika uważa się za czasowo przeniesionego i wówczas przysługują mu świadczenia dotychczasowe z tym, że zamiast diet przysługiwać mu będzie dodatek za rozłąkę za każdy dzień kalendarzowy w wysokości:**

   a) dla robotników — zarobku za 4 godziny wg czasowej stawki, wynikającej z osobistego zaszeregowania,

   b) dla pracowników umysłowych — 1/60 miesięcznej płacy zasadniczej (bez dodatku funkcyjnego i ew. dodatku lokalnego).

   Dodatek ten dla wszystkich kategorii pracowników nie może przekraczać zł. 17,20 dziennie.

   Wysokość dodatku nie zależy od czasu trwania czasowego przeniesienia.

2. **Jeżeli przesunięcie nie pozbawia pracownika możliwości codziennego powrotu do domu** — przysługuje mu zwrot kosztów podróży, jak dotychczas, względnie — jeśli dojeżdżał do stałego miejsca pracy — zwrot różnicy pomiędzy kosztami dojazdu do nowego miejsca pracy a kosztami dojazdu do stałego miejsca pracy.

   W przeciwieństwie do dotychczas obowiązujących przepisów — **czas stracony w podróży nie jest opłacany.**

   W przypadku, gdy łączny czas przejazdu w obie strony przekracza dwie godziny, pracownik ma prawo żądać bezpłatnego zakwaterowania w miejscu pracy; niedostarczenie mu kwatery uprawnia go do otrzymywania ryczałtu w wysokości zł. 6,— za nocleg.

   Do czasu podróży uprawniającego do bezpłatnego zakwaterowania nie wlicza się przejazdów miejskimi środkami lokomocji.

II. **Robotnicy zwerbowani.**

Robotnikom zwerbowanym przysługują świadczenia dotychczasowe z tym, że robotnicy zwerbowani zamieszkujący w hotelach robotniczych, jak również inni robotnicy, którzy zostali przyjęci do pracy z równoczesnym zakwaterowaniem w hotelach robotniczych, nie będą czasowo przenoszeni z prawem do otrzymywania świadczeń, omówionych w pkt. 1.

III. **Pracownikom zaangażowanym specjalnie do prac, których warunki wymagają częstych zmian miejsca pracy przy wykonywaniu takich prac poza miejscowością stałego zamieszkania i poza siedzibą zjednoczenia (przedsiębiorstwa) przy niemożności codziennego powrotu do miejsca zamieszkania** przysługują dotychczasowe świadczenia, z tym, że wysokość strawnego została ustalona na zł. 8,— oraz, że w przypadku niemożności zakwaterowania przysługuje im zwrot kosztów noclegu, udokumentowanego rachunkiem, do wysokości zł. 6,— za nocleg.

IV. W stosunku do tych pracowników, którzy przed 1 sierpnia 1954 r. zostali delegowani do pracy w innej miejscowości, zwerbowani lub zaangażowani specjalnie do prac, których warunki wymagają częstych zmian miejsca pracy, przepisy powyższe stosowane będą od 1 września 1954 r.

V. Szczegółowych informacji na temat nowych przepisów w sprawie świadczeń dla pracowników zamiejscowych udziela . . . .

Kierownik

104.

ZARZĄDZENIE Nr 96

MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 31 lipca 1954 r.

w sprawie ustanowienia norm resortowych.

Na podstawie artykułu 12 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61) zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustanawia się normy resortowe:

RN-54/M.B.Przem. — 00051	Urządzenia piorunochronne. Uchwyt zaciskowy do rury uziemiacza.
RN-54/M.B.Przem. — 00052	Urządzenia piorunochronne. Złącza odgałęźne.
RN-54/M.B.Przem. — 00053	Urządzenia piorunochronne. Złącze krzyżowe do klatki Faradaya.
RN-54/M.B.Przem. — 00054	Urządzenia piorunochronne. Uchwyty na dachy drewniane.
RN-54/M.B.Przem. — 00055	Urządzenia piorunochronne. Klamerka zaciskająca.
RN-54/M.B.Przem. — 00056	Urządzenia piorunochronne. Uchwyt do ścian drewnianych.
RN-54/M.B.Przem. — 00057	Narzędzia elektrotechniczne. Kleszcze do zaciskania uchwytów piorunochronnych.
RN-54/M.B.Przem. — 00058	Urządzenia piorunochronne. Uchwyt nasuwkowy do mocowania taśmy uziemiającej.

§ 2. Jednostki organizacyjne budownictwa przemysłowego obowiązane są stosować normy wymienione w § 1 przy produkcji urządzeń piorunochronnych oraz przy wykonywaniu robót elektromontażowych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1954 r.

w/z M I N I S T R A

Inż. St. Pietrusiewicz
Podsekretarz Stanu

105.

POLECENIE SŁUŻBOWE Nr 31

MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 31 lipca 1954 r.

w sprawie powołania Komisji Organizacji Przedsiębiorstw.

W wykonaniu postanowień pkt 10 rozdz. 4 uchwały Nr 50/54 Prezydium Rządu z dnia 30 stycznia 1954 r. w sprawie zmian organizacyjnych w administracji państwowej i gospodarczej oraz w sprawie oszczędności w wydatkach administracyjnych w r. 1954 i uchwały Nr 320/54 Prezydium Rządu z dnia 18 maja 1954 r. w sprawie zmian organizacji przedsiębiorstw państwowych oraz zarządzenia Nr 146 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1 lipca 1954 r. w sprawie trybu zatwierdzania schematów organizacyjnych i etatów zarządów przedsiębiorstw poleca się, co następuje:

§ 1. 1. Z dniem 1 sierpnia 1954 r. rozwiązuje się Komisję Administracji Ogólnej i Gospodarczej powołaną poleceniem służbowym Nr 5 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 12 lutego 1954 r.

2. Zakres prac rozpoczętych przez Komisję, określonych w uchwale Prezydium Rządu Nr 320/54 przejmie Komisja, o której mowa w § 2 niniejszego polecenia.

§ 2. 1. Z dniem 1 sierpnia 1954 r. powołuje się Komisję Organizacji Przedsiębiorstw, zwaną w dalszym ciągu „Komisją", w następującym składzie:

przewodniczący:

Ob. dyr. gen. inż. St. Bęc

z-ca przewodniczącego:

Ob. r. m. T. Pientak — przedstawiciel Dep. Organizacji

członkowie:

Ob. V-dyr. inż. Wł. Andrzejewski — przedst. Zarz. Techn.
Ob. V-dyr. mgr J. Pniewski — przedst. Dep. Zatr. i Płac
Ob. inż. E. Maszczyński — przedst. Dep. Produkcji
Ob. nacz. J. Janiak — przedst. Dep. Planowania
Ob. nacz. A. Nadolny — przedst. C. Księgowość

2. Ponadto w skład Komisji wchodzą dyrektorzy centralnych zarządów, Zjednoczenia Budowy Huty im. Lenina, Zjednoczenia Robót Zmechanizowanych i Zjednoczenia Budowy Pieców Przemysłowych z tym, że biorą oni udział w pracach Komisji w sprawach dotyczących podległych im jednostek organizacyjnych.

§ 3. Obsługa biurowa Komisji należy do Departamentu Organizacji.

§ 4. Do zadań Komisji należy:

1) przeprowadzanie analizy sieci przedsiębiorstw budownictwa przemysłowego zgodnie z § 2 pkt 1, 2, 3 uchwały Nr 320/54 Prezydium Rządu,
2) opracowanie projektu uchwały Prezydium Rządu w sprawie nowych zasad organizacji przedsiębiorstw budowlano-montażowych zgodnie z § 4 pkt 3 uchwały Nr 320/54 Prezydium Rządu,
3) opracowanie projektu wytycznych w sprawie zasad organizacji przedsiębiorstw budownictwa przemysłowego. Wytyczne powinny obejmować w szczególności:
   a) zasady tworzenia wewnętrznych komórek organizacyjnych („zarządu", „ruchu" i „pozaprodukcyjnych") oraz ich podporządkowania wraz z przykładowymi schematami strukturalno-organizacyjnymi poszczególnych typów przedsiębiorstw,
   b) zasady organizacji wewnętrznej tych komórek wraz z przykładowymi schematami organizacyjnymi i podziałami czynności komórek typowych,
   c) zasady normowania etatów pracowników umysłowych „zarządów" przedsiębiorstw wraz z opracowaniem normy etatów dla typowych komórek organizacyjnych „zarządu" przedsiębiorstwa,
   d) tryb zatwierdzania struktury organizacyjnej przedsiębiorstw oraz etatów ich „zarządów".

   Wytyczne powinny uwzględniać różnorodność zadań i warunków działania przedsiębiorstw resortu budownictwa przemysłowego.

§ 5. Przewodniczący Komisji, w miarę potrzeby, zleci dyrektorom jednostek, o których mowa w § 2 ust. 2, komisyjne opracowanie projektów struktury organizacyjnej i norm etatów podległych im przedsiębiorstw zgodnie z powołanym we wstępie zarządzeniem Nr 146 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 6. Wszystkie komórki i jednostki organizacyjne resortu obowiązane są dostarczyć Komisji w wyznaczonych przez nią terminach potrzebne materiały, informacje i opracowania jak również delegować pracowników potrzebnych do wykonania niezbędnych prac.

§ 7. 1. Przewodniczący Komisji uprawniony jest do dokooptowania w miarę potrzeby dalszych członków Komisji oraz tworzenia podkomisji lub zespołów pracy.

2. Przewodniczący Komisji upoważniony jest do zawierania umów na prace zlecone w przypadkach koniecznych dla terminowego wykonania zadań Komisji.

§ 8. Komisja wykona prace i przedłoży mi je do zatwierdzenia w czasie, zapewniającym dotrzymanie przez resort terminów wynikających z powołanych we wstępie uchwał Prezydium Rządu i zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

w/z M I N I S T R A

Inż. St. Pietrusiewicz
Podsekretarz Stanu

106.

OKÓLNIK Nr 47

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT GŁÓWNEGO MECHANIKA

CENTRALNY ZARZĄD ZAOPATRZENIA MATERIAŁOWO-TECHNICZNEGO

z dnia 2 sierpnia 1954 r.

uzupełniający okólnik Nr 12 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 2 marca 1954 r. w sprawie społecznych komisji nadzoru nad gospodarką materiałami i sprzętem budowlanym (Biuletyn Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego Nr 7(52), poz. 41).

§ 1. W okólniku Nr 12 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 2 marca 1954 r. w sprawie społecznych komisji nadzoru nad gospodarką materiałami i sprzętem budowlanym wprowadza się następujące uzupełnienia:

1) w § 4 ust. 1 dodaje się drugie zdanie w następującym brzmieniu: „Ponadto do zadań komisji należy kontrola wielkości zapasów materiałowych w magazynach i na placach budów";

2) w § 4 ust. 2 p. 10) otrzymuje następujące brzmienie: „ujawniać materiały zbędne w magazynach i na placach budów i zawiadamiać o tym służbę zaopatrzenia".

Dotychczasowe punkty 10), 11) i 12) § 4 ust. 2 otrzymują kolejną numerację: 11), 12) i 13).

§ 2. Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 września 1954 r.

PODSEKRETARZ STANU

Inż. St. Pietrusiewicz

107.

PISMO OKÓLNE Nr 19

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO DEPARTAMENT ZATRUDNIENIA I PŁAC

ZP2/H-28/54

z dnia 28 lipca 1954 r.

w sprawie dokumentowania wydatków na przejazd koleją, przy przejazdach służbowych.

Departament Zatrudnienia i Płac powiadamia, że ustalenia pisma okólnego Ministerstwa Finansów, Departament Budżetów Administracyjnych, z 12 maja rb. Nr BA.7807/1/54 zostały uchylone.

W związku z powyższym pracownik odbywający przejazd służbowy koleją zwolniony jest od obowiązku uzyskiwania na delegacji służbowej poświadczeń kasy biletowej, określających rodzaj klasy i pociągu.

V-DYREKTOR DEPARTAMENTU

Mgr J. Pniewski

KOMUNIKAT DEPARTAMENTU KOSZTORYSÓW I CEN

w sprawie aktualnych przepisów dotyczących podstaw rozliczeń za roboty budowlano-montażowe.

Departament Kosztorysów i Cen podaje do wiadomości, że ogłoszone zostały w czerwcu i lipcu 1954 r. niżej wymienione przepisy, wprowadzające w roku 1954 prawidłowe podstawy rozliczeń w budownictwie:

1. Uchwała Nr 415 Prezydium Rządu z dn. 7.7.54 r. w sprawie wprowadzenia w 1954 r. prawidłowych podstaw rozliczeń w budownictwie. (Monitor Polski A-64, poz. 832).

   Uchwała zobowiązuje właściwych ministrów do zapewnienia od dnia 1 sierpnia 1954 r. dostarczenia dla wszystkich budów kosztorysów, kosztorysów częściowych lub wykazów cen jednostkowych. Po tym terminie roboty budowlano-montażowe będą mogły być rozliczane w oparciu o tabele scalonych elementów budowy tylko na tych budowach, dla których uzyskane zostaną zezwolenia ministra. W związku z uchwałą pozostaje zarządzenie Przewodniczącego PKPG i Ministra Finansów z dn. 31.1.54 r. w sprawie zasad finansowania przez banki specjalne inwestycji scentralizowanych. (Monitor Polski A-18, poz. 324).

2. Uchwała Nr 416 Prezydium Rządu z dn. 7.7.54 r. w sprawie projektów wstępnych inwestycji włączonych do Planu Inwestycyjnego 1954 r. (nie ogłoszona), zawiera przepisy ustalające obowiązek terminowego opracowania i zatwierdzania projektów wstępnych oraz postępowanie dla przypadków wyjątkowych.

3. Uchwała Rady Ministrów Nr 401 z dn. 22.6.54 r. w sprawie zasad ustalania cen jednostkowych na roboty budowlano-montażowe, na które nie ma opracowanych kosztorysów całkowitych lub częściowych. (Monitor Polski A-61, poz. 809).

4. Zarządzenie Nr 168 Prezesa Rady Ministrów z dn. 10.7.54 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen jednostkowych na roboty budowlano-montażowe oraz innych przygotowań umożliwiających rozliczenia za wykonane roboty na podstawie obmiarów i cen jednostkowych. (Monitor Polski A-68, poz. 857).

   Zarządzenie w wykonaniu uchwały Rady Ministrów Nr 401 ustala szczegółowo tryb sporządzania cen jednostkowych i obmiarów robót oraz określa roboty, które w związku z wprowadzeniem cen jednostkowych ujmować należy w sprawozdawczości.

   Do zarządzenia dołączony jest wzór protokółu ustalenia cen jednostkowych.

5. Zarządzenie Przewodniczącego PKPG i Ministra Finansów z dn. 10.7. 54 r. zmieniające zarządzenie z dn. 8.4.54 r. w sprawie dokumentacji kosztorysowej dla dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski A-69, poz. 865) przesuwa termin dokonywania rozliczeń na dotychczasowych podstawach do dnia 31 lipca 1954 r. i określa warunki, w których przedsiębiorstwa wykonawcze obowiązane są przerwać i zabezpieczyć roboty. (Brak podstaw rozliczeń i wymaganych zezwoleń).

V-DYREKTOR DEPARTAMENTU

Inż. E. Mader

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:

Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego

Gabinet Ministra

Warszawa, Krucza 24/26. Telefon 834-81

Telefon wewnętrzny: Redakcji 307; Administracji 495

Prenumerata: roczna zł 30.—, numer pojedynczy zł 1.—

Prenumeratę należy wpłacać na konto: N.B.P. konto 1529-91-162 cz. 7 — dział 5 — rozdział 17

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: **Warszawa, ul. Krucza 24/26**

Druk. LSW. W-wa, Al. Jerozolimskie 123. Pap. sat. kl. VII. Zam. 1601c z dn. 30.VII.54 r. 5-B-18730

Druk ukończono VIII.54 r.